

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: لاری رومانوف، گلوبال ریسرچ، ۷، ۱۰ و ۱۱ فبروری ۲۰۲۰
برگردان از: طلبه حسنی
۲۹ جون ۲۰۲۱

نگاهی به برخی واقعیات و شواهد دیروز و امروز*

یک بررسی ضروری و به‌هنگام بر پایه داده‌ها

بخش نخست: سلاح‌های بیولوژیک

یادداشت برگرداننده:

از ابتدای انتشار خبر شیوع ویروس کرونا در شهر ووهان چین، بلندگوهای عظیم تبلیغاتی امپریالیستی، به‌ویژه امریکائی، کوشیدند تا با طرح اتهام‌ها و توهین‌ها، افکار عمومی جهان را علیه کشور چین، رهبری و مردم آن تحریک کنند. این در حالی بود که دولت و رهبری حزب کمونیست چین، با حفظ خونسردی و بی‌اعتناء به یاوه‌گویی‌ها و تهمت‌های حساب شده دشمنان و رقبای اقتصادی، سیاسی و ایدئولوژیک خود، بدون از دست دادن زمان، با سرعتی باورنکردنی، برای حل مشکل دست به برنامه‌ریزی و اقدام همه‌جانبه‌ای زدند که تحسین و تمجید بسیاری از مردم و رهبران جهان را برانگیخت.

گرچه تا امروز، محل پیدایش اولیه و چگونگی آلوده شدن اولین فرد یا افراد انسانی از نظر علمی قطعیت نیافته است، اما بنگاه‌های خبری امپریالیستی – و نه مراکز علمی معتبر – بازارهای محلی شهر ووهان را نقطه شروع اعلام نموده و منشأ آن را ابتداء مار و بعد خفاش، و بعد هم نوعی مورچه‌خوار پولک‌دار معرفی کردند. اما از همان زمان، بسیاری از دانشمندان به این ادعاها با دیده تردید نگاه کرده بر آن بودند که در این زمینه باید تحقیقات علمی جامعی

انجام پذیرد. کاخ سفید و برخی از شرکاء، بدون ارائه هیچ سند و مدرکی ادعا کردند که این ویروس در آزمایشگاه ویروس‌شناسی شهر ووهان تولید شده و به خارج نشأت کرده است.

در ادامه این تهاجم گسترده تبلیغاتی، در دی‌ماه [جدی] گذشته هیأت پژوهشی سازمان بهداشت جهانی برای بررسی این مسایل به چین رفت و نتیجه تحقیقات چهار هفته‌ای خود از آزمایشگاه‌های چین از جمله ویروس‌شناسی شهر ووهان و همچنین بازار ماهی‌فروشان این شهر را در گزارش مفصلی در ۳۰ ماه مارچ (۱۰ فروردین [حمل]) منتشر کرد. بر اساس این گزارش «کارشناسان سازمان بهداشت جهانی اعلام کردند که نشأت ویروس کرونا از آزمایشگاهی در ووهان چین کاملاً منتفی است».

اما دولت بایدن، که بنا به عادت این کشور، سازمان‌های بین‌المللی را تنها وسیله تأیید و اجرای برنامه‌ها و خواست‌های خود می‌داند، خشمگین از نتایج گزارش هیأت سازمان بهداشت جهانی، اعضای این هیأت را متهم به همدستی با مقامات چینی کرد و نتایج آن را قابل پذیرش ندانست. بهانه واشنگتن برای طرح چنین ادعایی عدم عضویت خود در این سازمان هنگام تشکیل تیم سازمان بهداشت جهانی، نداشتن نقشی در برنامه‌ریزی و اجرای این تحقیق است و حالا که دولت بایدن دوباره به این سازمان بازگشته است، می‌گوید «ضروری است تا امریکا تیم حقیقت‌یاب خودش را تشکیل دهد»!!

امریکا در ادامه از یک سو با زیر فشار گذاشتن سازمان بهداشت جهانی، دبیرکل آن را وادار به تناقض‌گویی‌هایی کرد و از سوی دیگر هم ۱۳ کشور ریز و درشت را ردیف کرد تا زیر بیانیهای امضاء بگذارند که درستی و اعتبار علمی گزارش هیأت تحقیق را مورد تردید قرار می‌داد. «تدروس آدهانوم» رئیس سازمان بهداشت جهانی در یک هم‌سوئی قابل تأمل با ایالات متحده، گزارش هیأت سازمان زیر نظر خود را مورد تردید قرار داد و گفت: «همچنان همه فرضیه‌ها در تلاش برای یافتن منشأ کووید ۱۹، مطرح است... و به تجزیه و مطالعه بیشتری نیاز دارند»!!

هوآ چونینگ، سخنگوی وزارت خارجه چین، در پاسخ به این ترفندهای هدفمند ایالات متحده، نکات مهمی را به درستی مطرح کرد: «با توجه به این مسأله که ممکن است ویروس در نتیجه اتفاقی از یک لابراتوار نشأت کرده باشد، اعضای گروه کارشناسان سازمان بهداشت جهانی گفته‌اند که اگر لازم باشد لابراتوارهای سراسر جهان را مورد بررسی قرار می‌دهند... لابراتوارهای ووهان در چین مورد بررسی قرار گرفته‌اند. اما درب لابراتوار «فورت دتریک» امریکا چه زمان به روی کارشناسان باز خواهد شد؟ می‌خواهم بدانم چرا هیچ گزارشی درباره لابراتوار فورت دتریک در رسانه‌های خارجی وجود ندارد؟ اخبار مربوط به آن در جون ۲۰۱۹ منتشر شد اما از آن زمان دیگر هیچ خبری نیست. شما چرا سکوت کرده‌اید؟ این یک بازرسی نیست، بلکه یک تحقیق علمی است و نباید تنها محدود به برخی از نقاط جهان شود».

خبر بسته شدن آزمایشگاه سلاح‌های بیولوژیک و کیمیایی فورت دتریک در ایالت مریلند (بزرگ‌ترین مرکز تحقیقات سلاح‌های بیوکیمیایی ارتش امریکا) به دلیل حادثه‌ای در آن در تابستان ۲۰۱۹، در «نیویورک تایمز» منتشر شد، اما بلافاصله بحث و بررسی حول و حوش آن متوقف گردید و منابع اینترنتی اخبار مربوطه نیز مسدود شدند.

سال گذشته نتایج مطالعات متعددی در کشورهای کوریای جنوبی، ایتالیا، استرالیا و جاپان نیز این ادعا را که منشأ این ویروس کشور چین بوده رد کردند. در گزارش‌های کوریای جنوبی و ایتالیا از جمله گفته می‌شد که شروع بیماری در این دو کشور بسیار زودتر از چین و در مناطق نزدیک به پایگاه‌های نظامی امریکا در کشورشان بوده است.

اما صرف‌نظر از نکات فوق، آنچه از نظر تاریخی اهمیت دارد این که، کشوری چنین اتهامی را به چین وارد می‌کند که سابقه بیش از یک سده فعالیت در عرصه تولید و استفاده از سلاح‌های بیولوژیک دارد. در سال‌های اخیر روسیه و

چین بارها نسبت به آزمایشگاه‌های بیولوژیک آمریکا در خاک جمهوری های سابق اتحاد شوروی در مرز چین از جمله در گرجستان و مغولستان، اخیراً هم در اوکراین، بشدت ابراز نگرانی کرده‌اند. بنا بر این گزارش‌ها، در مناطقی که این آزمایشگاه‌ها قرار دارند، انواع بیماری‌های ناشناخته مشاهده شده است. از جمله طاعون آفریقانی که در ۱۰ سال گذشته در مناطق مرزی روسیه و چین با گرجستان شایع شده، از آزمایشگاه‌های آمریکایی نشأت گرفته است.

برگردان مقاله سه بخشی لاری رومانوف (فعال و مشاور اقتصادی بازنشسته و استاد مهمان دانشگاه بودان شانگهای)، تلاشی است برای یادآوری‌های تاریخی و آشنایی با حقایق ناگفته یا کمتر گفته شده‌ای که بی‌اطلاعی از آنها، به معنای چشم فرو بستن بر عملکرد نظامی است که برای کسب سود بیشتر، سرمست از قدرت ناشی از ثروت غارت کرده از نیروی انسان و طبیعت، حیات کل جامعه بشری و طبیعت را در آستانه یک نابودی عنقریب قرار داده است.

بخش اول این مقالات در این شماره و دو بخش دیگر تحت عناوین «بذره‌های تراریخته، سلاحی دیگر» و «گسترش جغرافیایی سلاح‌های بیولوژیک» در شماره آینده خواهند آمد.

دولت ایالات متحده آمریکا و سازمان‌های متعدد و انستیتوهای آموزشی و بهداشتی آن دهه‌هاست که پژوهش‌های بسیار فشرده و متمرکز روی سلاح‌های بیولوژیک را انجام می‌دهند، که در بسیاری از آنها ویژگی نژادی پاتوژن‌ها (عوامل بیماری‌زا) بشدت مورد توجه بوده است.

وزارت دفاع [بخوان جنگ] در گزارش خود به کنگره ایالات متحده، از برنامه خود برای ساختن عناصر بیولوژیک مصنوعی، از جمله دستکاری ویروس‌های غیرمرگبار برای تبدیل آنها به ویروس‌های مرگبار، و دستکاری ژنتیک جهت تغییر ایمنی عوامل بیولوژیک به نوعی که درمان و یا تهیه واکسین برای آنها غیرممکن شود، پرده برداشت. این گزارش نظامی تأیید می‌کند که زمانی ۱۳۰ مرکز پژوهشی سلاح‌های بیولوژیک فعال بوده‌اند که ده‌ها مرکز در دانشگاه‌های ایالات متحده و بسیاری در نقاط دیگر جهان خارج از محدوده نظارت مستقیم کنگره ایالات متحده و حوزه‌های قضائی دادگاه‌ها داشته‌اند.

این اطلاعات مدت زیادی مخفی نماند. در گزارش طبقه‌بندی شده سال ۱۹۴۸ به وسیله کمیته پنتاگون درباره سلاح‌های بیولوژیک، نکته اساسی باارزش این است که:

«رد یک تفنگ و یا بمب هیچ تردیدی باقی نمی‌گذارد که حتماً حمله‌ای صورت گرفته است. اما اگر... یک اپیدمی به یک شهر پرجمعیت حمله کند، راهی برای دانستن این که چه کسی حمله کرده وجود ندارد.» سپس گزارش با امیدواری اضافه می‌کند: تنها با مقدار بسیار کمی از یک پاتوژن (عامل بیماری‌زا) «بخش قابل توجهی از انسان‌های ساکن منطقه هدف می‌توانند بمیرند و یا توانایی خود را از دست بدهند».^۱

دستورالعمل ارتش آمریکا از سال ۱۹۵۶ با صراحت بیان می‌کند که سلاح‌های کیمیایی و بیولوژیک، یک بخش کامل از عملیات ستراتیژیک ارتش ایالات متحده است، که به هیچ وجه محدود نخواهد شد، و نیز کنگره اختیار زدن «ضربه اول» با استفاده از این سلاح‌ها را به دولت آمریکا داده است. تلاش کنگره در سال ۱۹۵۹ برای سلب اختیار ضربه اول توسط کاخ سفید شکست خورد و هزینه سلاح‌های کیمیایی بیولوژیک از ۷۵ میلیون دلار به تقریباً ۳۵۰ میلیون دلار افزایش یافت. این مقدار پول برای اوایل سال‌های ۱۹۶۰ رقم عظیمی بود.^۲

در دهه ۱۹۶۰، رابرت مکنامارا، وزیر دفاع ایالات متحده آمریکا، ۱۵۰ برنامه فوق سری سلاح‌های بیولوژیک را به اجرا گذاشت. این برنامه شامل آزمایش سلاح‌های بیولوژیک و تست‌های میدانی در میان مردم کشورهای دیگر و اکثراً روی خود آمریکائیان و بدون اطلاع آنها انجام گردید. مک نامارا به ستاد مشترک ارتش دستور داد تا «هرگونه کاربرد ممکن» این مواد علیه کشورهای دشمن را در یک نقشه دقیق «با قابلیت بازدارندگی کیمیائی و بیولوژیک» همه‌جانبه، و برنامه‌ای شامل برآورد هزینه با «ارزیابی پیامدهای سیاسی بین‌المللی» را بررسی نمایند.^{۴ و ۵}

در سال ۲۰۰۰، تشکیلات «پروژه برای قرن جدید امریکائی»^{۶ و ۷} گزارشی تحت نام «بازسازی دفاعی امریکا» ارائه کرد که حاوی سیاست‌های جاه‌طلبانه و رادیکال جناح راست برای امریکا بود. مضمون گزارش، اساس اجرای برنامه‌ای با این اهداف بود: «نقشه کلی برای حفظ هژمونی جهانی ایالات متحده... و شکل دادن به نظم امنیت بین‌المللی در راستای اصول و منافع امریکائی». نویسندگان این گزارش، درباره مقاصد آشکار جنایتکارانه‌شان توضیح دادند: «آشکال پیشرفته سلاح‌های بیولوژیک که می‌توانند نوع‌خاص ژن‌ها را «هدف بگیرند»، می‌توانند سلاح بیولوژیک را... به یک ابزار مفید سیاسی تبدیل نمایند.»

انسیتوت های پژوهشی سلاح‌های بیولوژیک

انسیتوت پژوهش‌های پزشکی ارتش ایالات متحده برای بیماری‌های عفونی در فورتن‌تریگ در ایالت مریلند، مرکز اصلی تأسیسات نظامی برای تحقیق روی سلاح‌های بیولوژیک است. این مرکز ۸۰ هزار مترمربع مساحت دارد. بخش سلاح‌های بیولوژیک فورتن‌تریگ تا نیمه دهه ۱۹۸۰ سالانه ۱۰۰ میلیون دلار دریافت می‌کرد، و این تنها یکی از بخش‌های متعدد این پایگاه بود.

زمانی که جاپان به چین حمله کرد، یکی از موفقیت‌های بزرگ دکتر ایشی (واحد ۷۳۱) توسعه روش تولید انبوه گک و کنه‌آلوده به میکروب طاعون و دیگر پاتوژن‌های مهلک برای پخش میان مردم غیرنظامی بود - بدین ترتیب امریکائی‌ها یاد گرفتند حشرات را مسلح نمایند - [و] در آزمایشگاه مخفی میکروب‌شناسی «پالم آیلند» در ایالت نیویورک، کنه‌های آلوده به بیماری «لایم» را پرورش و تکثیر نمایند. بی‌آن که هنوز حرفی از برنامه سوسک در داخل ایالات متحده برای آلوده کردن مردم خود به زبان آوریم، این آغاز برنامه‌های ایالات متحده آمریکا برای پرورش و تکثیر سوسک‌ها و کک‌های آلوده به وبا و تب زرد در چین و کوریای شمالی بود.

ارتش ایالات متحده بر پایه پژوهش‌های دکتر ایشی روی انسان تأسیسات حشره‌شناسی جنگی را گسترش داد، و ابتداء برنامه حمله با سلاح‌های بیولوژیک با حشرات به روسیه و جمهوری‌های شوروی را تهیه کرد. این مرکز برای تولید ماهانه صد میلیون سوسک آلوده به تب زرد طراحی شد و محصول آن با توزیع سوسک‌ها و سایر حشرات آلوده و در بخش‌های بزرگی از ایالات متحده روی شهروندان بی‌خبر از آن آزمایش شد. به این پروژه‌ها که در دهه ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ شروع شد، به روش معمول ارتش امریکا نام‌های کودکانه‌ای دادند، مانند: «پروژه وزوز بزرگ»، «پروژه خارش بزرگ» و «عملیات مامه»^{۸ و ۹}. آنها همچنین امکان تولید میلیاردها از این نوع حشرات، آلوده کردن آنها با پاتوژن‌های مهلک، و سپس جا دادن‌شان در تسلیحات سنگین و تخلیه‌شان بر فراز روسیه از هواپیماها و راکت‌ها را آزمایش کردند.

در گزارش ماه مارچ ۱۹۸۱ ارتش ایالات متحده با صراحت گفته می‌شود: «شما ممکن است حیرت کنید که حمله با سوسک‌های آلوده به تب زرد به یک شهر چقدر کم هزینه دارد. «هزینه مرگ هر انسان» هم در یک نمودار دستی مشخص شده است. حادثه «داگوی شیپ» نیز قابل توجه است.»^{۱۱}

سپس، «عملیات دراپ کیک»^{۱۲} بود که برای آزمایش راه‌های گوناگون توزیع حشرات آلوده در یک منطقه بزرگ جغرافیائی طراحی شده بود. این آزمایش در بخش‌های مختلف قاره آمریکا از جمله بیشتر در مناطق ساحل شرقی انجام شد. «پروژه شاد» (SHAD: Shipboard Hazard and Defense) یکی دیگر از این برنامه‌ها است. بعد، در اواخر ۲۰۰۰، با «پروژه باکوس» (Project Bacchus) آشنا می‌شویم که برای بررسی امکان ایجاد یک مرکز تولید بیماری سیاه زخم (انتراکس) در یک کشور خارجی، که هنوز نامش کشف نشده است، طراحی شده بود. البته برنامه‌های دیگری هم وجود داشت، همگی با نام‌های مسخره و برای بررسی انتشار حشرات آلوده و دیگر پاتوژن‌های آلوده میان مردم غیرنظامی.

همه این پروژه‌ها محرمانه هستند زیرا که بنا به قوانین داخلی، معاهدات بین‌المللی و بسیاری از معاهده‌های تسلیحاتی که دیگر کشورها با ایالات متحده با حسن نیت امضاء کرده‌اند، غیرقانونی هستند.

ارتش ایالات متحده علاوه بر فورت دتریک، یک مجتمع سلاح‌های بیولوژیک در «ویگو» در ایالت ایندیانا دارد، که مرکزی برای تولید انبوه پاتوژن‌های بیولوژیک به طور تخصصی است، و قادر به ساخت ماهانه ۲۷۵ هزار بمب محتوی بوتولینیوم یا یک میلیون بمب محتوی انتراکس می‌باشد. بنا بر گزارش‌ها، این مرکز تا امروز با مخازن تخمیری ۲۵۰ هزار گالنی (حدود یک میلیون لیتر) در ویگو، بزرگ‌ترین مرکز تولید انبوه باکتری در جهان است.

ویگو یک مرکز تازه راه‌اندازی شده نبود. این مرکز اساساً، در تمام طول جنگ جهانی دوم، به عنوان یک کارخانه بیوانتراکس فعال بود و یکی از اولین سفارش‌های خود را از طرف وینستون چرچیل در سال ۱۹۴۴ برای تولید ۵۰۰ هزار بمب انتراکس دریافت کرد، چیزی که به گفته چرچیل باید آن را تنها «اولین سفارش» به حساب آورد. ویگو نهایتاً برای «تولید آنتی‌بیوتیک‌ها» به فایزر واگذار شد و در نیمه دهه ۱۹۵۰ با وضعیت جدیدی از وسایل صنعتی در «تسلحات پایین بلاف» جایگزین گردید.^{۱۳ و ۱۴ و ۱۵}

دیلی‌نیوز در ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۵، در مقاله‌ای جزئیات برنامه ارتش آمریکا برای خرید انبوه سیاه زخم (انتراکس) را منتشر کرد، که توسط ادوارد هاموند، مدیر پروژه «سان‌شاین» کشف شده بود. این جزئیات مربوط به مجموعه‌ای از قراردادهای بود که از محل آزمایش پایگاه نظامی داگوی (Dugway Proving Ground) در یوتا به بیرون درز کرده بود. در این مقاله از اطلاعاتی یاد می‌شود که از کمپانی‌های مختلف می‌خواهد تا در مناقصه مربوط به تولید انبوه انتراکس، همچنین تولید «میزان قابل توجهی» از سایر عناصر بیولوژیکی، شرکت نمایند. متن یک قرارداد نشان می‌دهد که کمپانی شرکت‌کننده در مناقصه، «باید توانایی و تمایل به پرورش (انتراکس) در اندازه‌های ۱۵۰۰ لیتری» داشته باشد، و همچنین باید بتواند بسته‌های سه‌هزار لیتری از سایر عناصر نامشخص بیولوژیکی تولید نماید.^{۱۶ و ۱۷}

وقتی ارتش کشوری در حال تولید پاتوژن‌های مهلک بیولوژیک در اندازه‌های میلیون لیتری است، دیگر باید این ادعا را که قصد دست زدن به جنگ بیولوژیک را ندارد، کنار بگذارد. این که ارتشی بتواند ادعا کند، این‌ها رشته‌ای از پاتوژن‌های «بی‌خطر» هستند، آسان نیست. زیرا اولاً، هر مرکزی که بتواند پاتوژن‌های خوش‌خیم تولید کند، براحتی قادر به تولید انواع مهلک آنها نیز خواهد بود، ثانیاً، چیزی به نام انتراکس (سیاه زخم) «بی‌خطر» وجود ندارد.

بین برنامه سلاح‌های بیولوژیک دفاعی و تهاجمی هیچ تفاوت اساسی وجود ندارد، حتی احقاقی هم نمی‌توانند وقتی میلیون‌ها لیتر انتراکس تولید می‌کنند، ادعا کنند برای «دفاع از خود» است. حتی «دفتر پاسخگویی دولت ایالات متحده آمریکا» در گزارش سال ۱۹۴۴ خود درباره این برنامه‌ها اذعان می‌کند که برنامه نظامی دفاع بیولوژیکی ایالات متحده شامل «انواع بخش‌ها، دیارتمان‌ها، گروه‌های تحقیقاتی، دانشمندان بیولوژیک و غیره است» که هیچ یک از این‌ها کوچک‌ترین ربطی به «دفاع با هر معنایی» ندارد، و برنامه‌های نظامی بنا به ماهیت خود خصمانه و تهاجمی هستند.

با این وجود توسط همان کسانی که قرارداد برای تولید انتراکس و دیگر «پاتوژن»ها در مجموعه بسته‌های سه‌هزار لیتری را به مناقصه می‌گذارند، به ما اطمینان داده می‌شود که ایالات متحده «هرگز سلاح‌های بیولوژیک را استفاده نکرده است». جلوگیری از تبلیغات در امریکا، حتی در کتاب‌های رسمی درسی پزشکی ارتش، غیرممکن است. سایت‌ها و مراکز دیگری نیز علاوه بر فورت‌دتریک وجود داشتند که توسط ارتش ایالات متحده فقط برای توسعه سلاح‌های بیولوژیک ساخته شدند، از جمله ایستگاه آزمایشی هورن‌آیلند در می‌سی‌سی‌پی، که قرار بود اولین مرکز آزمایش سلاح‌های بیولوژیک باشد و آزمایشگاه میکروبی پالم‌آیلند در نیویورک که ارتش بیماری لایم را از آنجا در میان نیمی از جمعیت منطقه پخش کرد.

بخشی از تأسیسات پالم‌آیلند مشخصاً برای توسعه و آزمایش پاتوژن حیوانی کشنده طراحی شده است که می‌تواند مواد غذایی کشور دشمن را نابود کند - روشی که ایالات متحده سعی کرد در کوریای شمالی به کار گیرد. یکی از نتایج این تحقیقات گونه‌های کشنده بیماری‌های پا و دهان بودند که امریکائی‌ها بعدها آن را در اختیار همکاران روانشناس خود در «پورتون داون» در بریتانیا گذاشتند - کسانی که «خوب» از آن استفاده کردند. بخش دیگر، توسعه، آزمایش و تولید بمب‌های حاوی چیزی به نام «اسید کشنده سبزیجات» بود، و چیزی که می‌توانست ذرت، غلات، و بیشتر محصولات زراعی کشت شده را از بین ببرد. ظن قوی وجود دارد که منشأ بیشتر اپیدمی‌های اخیر مانند آنفولانزای مرغی و آنفولانزای خوک از پاتوژن‌های تهیه شده در پالم‌آیلند باشند.

در سال ۲۰۰۷ یک کتاب درسی به نام «جنبه‌های پزشکی سلاح‌های بیولوژیک» توسط بخش جراحی عمومی ارتش امریکا منتشر شد که تأسیس «یک مرکز با توانایی تولید بالا در پایین بلاف، آرکانزاس»، با فضاهای جدید برای «آزمایشگاه‌های پیشرفته... و تجهیزات خمیرسازی، تغلیظ، ذخیره‌سازی و مسلح کردن موجودات میکروسکوپی» را تأیید می‌کرد.

این کتاب همچنین تأیید می‌کند که تا پایان سال ۱۹۵۱، ایالات متحده اولین سلاح بیولوژیک، بمب‌های ضد محصولات، و مهمات «ضد افراد» خود را تولید می‌کرده و همه آنها «تسلیح و انبار شده» هستند. کتاب می‌افزاید که «سیا» مستقلاً «سلاح‌هایی را با استفاده از مواد سمی، از جمله زهر مار کبری و ساکسیتوکسین برای عملیات مخفیانه» خود ساخته است، اما متأسفانه زمانی که این اطلاعات در سال ۱۹۷۲ در اختیار عموم قرار گرفت «تمام گزارش‌های مربوط به توسعه و استفاده از آنها در سال ۱۹۷۲» از بین برده شده بود.^{۱۸}

ارتش امریکا سعی کرده است تا بیماری مقاربتی را به سلاح تبدیل نماید، چیزی که به پروژه سفلیس گواتمالا منجر شد، و در آن بعد از آلوده کردن هزاران نفر به این میکرب، بیماران را رها کردند تا بمیرند. روایت رسمی، ضمن پذیرش جنائی بودن این پروژه، با سماجت به افسانه نیت خیرخواهانه برای آزمایش داروها متوسل می‌شود - [یعنی] به خاطر نجات زندگی هزاران نفری که از دسترسی به چنین داروئی محروم بودند.^{۱۹}

ظاهراً ارتش امریکا نه تنها از پیدا کردن راه‌های بیولوژیک کشتار انسان‌ها پشیمان نیست، بلکه به همان میزان علاقه مند به روش‌هایی است که مواد غذایی انسان‌ها را نابود می‌کند. و تا حال نیز به (حداقل) چند ده مورد از نابود کردن محصولات و اشاعه عوامل بیماری‌زا، از آزمایش گرفته تا آزمایش روش‌های از بین بردن کامل منابع غذایی کشور دشمن، اعتراف شده است. رسانه‌های جاپانی در سال ۲۰۱۲، افشاء کردند که دولت ایالات متحده در دهه ۱۹۶۰ و اوایل ۱۹۷۰ سلاح‌های بیولوژیک خاص با دی‌ان‌ای‌های دستکاری شده‌کشنده محصولات را در اوکیناوا و تایوان آزمایش می‌کرد؛ و ارتش امریکا بعضی از همین مواد را در داخل قاره امریکا هم آزمایش کرده است. این مواد در

ویتنام هم استفاده شد. هدف استفاده از «عامل نارنجی» هرگز آنچنان که ادعا می‌شد، «گیاه‌زدائی» نبود، بلکه تولید آن برای نابودی کامل محصول برنج ویتنام و آلوده کردن خاک برای جلوگیری از رشد مجدد محصول بود.

*این عنوان توسط مترجم بر این مجموعه گذاشته شده و بقیه عناوین متعلق به نویسنده مقاله است.

منابع نویسنده:

1. <http://www.nasonline.org/about-nas/history/archives/collections/cbw-1941-1948.html>
2. <https://www.baltimoresun.com/news/bs-xpm-2004-08-01-0408010004-story.html>
3. https://usacac.army.mil/sites/default/files/misc/doctrine/CDG/cdg_resources/manuals/fm/fm27_10.pdf
4. http://archive.vva.org/archive/TheVeteran/2006_03/featureSHAD.htm
5. <https://rielpolitik.com/2016/08/07/cover-up-project-shad-deception-in-open-waters/>
6. <https://www.loc.gov/item/cwa00010308>
7. https://www.sourcewatch.org/index.php/Project_for_the_New_American_Century
8. <https://blackthen.com/operation-big-itck-operation-drop-kick-fleas-infected-mosquitoes-dropped-black-towns/>
9. https://military.wikia.org/wiki/Operation_Big_Itch
10. http://self.gutenberg.org/articles/operation_may_day
11. https://military.wikia.org/wiki/Dugway_sheep_incident (This article has many useful references)
12. https://military.wikia.org/wiki/Operation_Drop_Kick
13. <https://www.thenation.com/article/bioterrorism-hits-home/>
14. <https://libcom.org/files/Churchill%20and%20Poison%20Gas.pdf>
15. <https://forum.axishistory.com/viewtopic.php?t=232989>
16. <https://www.newscientist.com/article/dn8044-us-army-plans-to-bulk-buy-anthrax/>
17. <https://www.newscientist.com/article/mg18725184-800-us-army-plans-to-bulk-buy-anthrax/>
18. Medical Aspects of Biological Warfare; <https://repository.netecweb.org/items/show/325>
19. <https://www.cbsnews.com/news/guatemala-syphilis-experiments-in-1940s-called-chillingly-egregious/>

دانش و امید، شماره ۵، اردیبهشت [ثور] ۱۴۰۰